

01.10.2026

Data wydarzenia: 06.10.2026 g.18:00

Zbudujemy stary dom, czyli cyfrowe rekonstrukcje dawnej Warszawy /LXII Seminarium Warszawskie

Typ wydarzenia: Seminarium

Miejscowość: Warszawa

Organizatorzy: Muzeum Warszawy, Stowarzyszenie "Myśl i Twórz", Wydział Geografii i Studiów Regionalnych UW

Muzeum Warszawy, Wydział Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego oraz Stowarzyszenie „Myśl i Twórz” zaprasza na pierwsze w 6. sezonie, a od 2021 r. już LXII Seminarium Warszawskie, które odbędzie się we wtorek 6 października 2026 r. w godz. 18:00–20:00. Tytuł spotkania brzmi: *Zbudujemy stary dom, czyli cyfrowe rekonstrukcje dawnej Warszawy.*

Są takie miejsca w Warszawie, gdzie dawnego miasta już nie ma. Czasami nieobecność trwa niecałe sto lat, czasem dwieście. Nieobecność dotyczy budynków, fortyfikacji, dawnego osadnictwa... Współczesne technologie coraz częściej i coraz szerzej pozwalają na przywracanie obiektów z przeszłości oczom współczesnego widza.

Wykorzystanie nowoczesnych rozwiązań cyfrowych wymaga – obok zaawansowanej wiedzy technicznej – także (a może przede wszystkim) wiedzy historycznej, varsavianistycznej, wiedzy z zakresu historii sztuki, mody, archeologii...

Podczas LXII Seminarium Warszawskiego oddamy się dyskusji o wirtualnym odtwarzaniu fragmentów nieistniejącego miasta z wykorzystaniem technologii cyfrowych i wiedzy eksperckiej, dyskusji dopełnione unaocznieniem tego, czego już nie ma. Warto tedy przyjść, posłuchać i... zobaczyć.

W seminarium weźmie udział pięcioro Ekspertów:

Tomasz Kuls – absolwent Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej – dyplom w roku 1991. Od roku 1998 prowadzi własną pracownię projektową. Autor m.in. projektów: adaptacji pałacu w Kościelcu koło Koła na siedzibę Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych, odbudowy Pałacu w Chrótniku koło Lubina, kościoła pw. Matki Bożej Loretańskiej w Loretto k. Kamieńczyka, kościoła w twierdzy Modlin i kościoła w Sulbinach k. Garwolina. Od 2005 r. we współpracy z Międzyuczelnianym

Instytutem Konserwacji i Restauracji Zabytków wykonał m.in. projekty na potrzeby prac konserwatorskich prowadzonych w pałacu w Wilanowie, projekt konserwacji i częściowej adaptacji ruin zamku Krzyżtopór w Ujeździe, projekt konserwacji i adaptacja dworu starościńskiego w Podzamczu Chęcińskim. W 2017 r. stworzył projekty rekonstrukcji architektonicznych budowli warszawskich, na których podstawie powstała plastyczna wizja Warszawy przedstawiona w filmie „Uratowane z potopu”. Autor koncepcji realizowanej w Muzeum Historii Polski rekonstrukcji fasady klatki schodowej Villa Regia z wykorzystaniem marmurowych fragmentów obiektu wydobytych z Wisły. W latach 2005–2008 publikował w miesięczniku „Heritage-Zabytki”. W 2014 r. wydał własną monografię zamku Krzyżtopór. Jest autorem opublikowanego nakładem wydawnictwa „Szarpa Warszawska” w 2020 r. albumu pt. „Warszawa szlakiem ‘Gościńca’ Adama Jarzębskiego”. W 2025 r. także w „Szarpie Warszawskiej” opublikował powieść historyczną pt. „O koronę Szwecji”.

Robert Marcinkowski – z wykształcenia kartograf, z zamiłowania varsavianista. Autor zrealizowanej na Wydziale Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego pracy magisterskiej pt. „Ilustrowany atlas dawnej Warszawy”, będący kompilacją tematycznych planów Warszawy oraz reprodukcji starych pocztówek (prac później ukazała się drukiem). Opublikował również kilkanaście tekstów o różnych aspektach naszego miasta, takich jak: ogrody, place, mniejszości narodowe, Wisła, obiekty ruchome, widoki lotnicze, pocztówki warszawskie, warszawskie ryciny XIX-wieczne, pierwsze zdjęcia Warszawy (lata 60. / 70. XIX wieku), Warszawa na fotografiach stereoskopowych. Książki w lwiej części powstawały na bazie własnej kolekcji. Zasiada w Zespole Nazewnictwa Miejskiego m.st. Warszawy. Był autorem 4 wystaw z własnych zbiorów oraz udostępniającym i opracowującym materiał ikonograficzny. Od lat współpracuje z Polską Agencją Prasową (PAP), gdzie są udostępniane zdjęcia z jego kolekcji. Przez wiele lat pracował z nieżyjącym już Jarosławem Zielińskim – współpraca polegała m.in. na wykreślaniu szczegółowych planów do części wielotomowego dzieła pt. „Atlas dawnej architektury Warszawy”. Podobnie współpracował z byłym Stołecznym Konserwatorem Zabytków Michałem Krasuckim przy wydawaniu jego katalogu obiektów postindustrialnych z terenu Warszawy, jak również z fundacją „Hereditas”, w ramach której dokumentuje detal architektoniczny warszawskich kamienic, a następnie opracowuje bazę tematyczną. W ostatnich latach współpracuje z Łazienkami Królewskimi przy projektach wymagających konsultacji kartograficzno-przyrodniczych. Publikuje w periodykach takich jak: „Zbrojni” – czasopismo wydawane przez Wojskowy Instytut Wydawniczy, „Stolica” czy „Varsavianista”, uczestniczył jako wolontariusz przy wykopaliskach prowadzonych na placu Saskim. W zakresie varsavianistyki współpracuje z wydawnictwami PWN, Nowa Era, Demart, KARTA i RM, a także z Towarzystwem Opieki Nad Zabytkami, Muzeum Historii Polski, Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN, „Kroniką Warszawy”, Żydowskim Instytutem Historycznym, Państwową Wytwórnią Papierów Wartościowych, Hotelem Europejskim, firmą Orbis S.A. oraz fundacją warszawa1939.pl.

Mateusz Osiadacz – grafik 3D, archeolog, realizator filmowy i fotograf, specjalizujący się w cyfrowych technikach dokumentacji i wizualizacji dziedzictwa oraz promocji wiedzy przy użyciu multimedialnych. Wieloletni pracownik Instytutu Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk, odpowiedzialny za digitalizację. Od 2021 r. pracuje w sektorze kreatywnym. Współzałożyciel Bevel Studio. Autor licznych rekonstrukcji 3D zabytków i stanowisk archeologicznych, realizator projektów skierowanych na potrzeby muzealnictwa i instytucji akademickich, obejmujących m.in. animacje komputerowe, treści VR i AR. Autor publikacji, realizator szkoleń z zakresu digitalizacji, wizualizacji 3D i zarządzania cyfrowymi zasobami. Uczestnik wykopaliisk w Sakkarze (Saqqara West Expedition Uniwersytetu Warszawskiego).

Ernest Julian Rogalski – ekonomista, wizjoner i uznany producent z blisko 30-letnim, interdyscyplinarnym doświadczeniem w zakresie produkcji filmowej, zaawansowanej animacji 3D, technologii VR oraz sztucznej inteligencji (AI). Absolwent Wydziału Ekonomii Uczelni Łazarskiego w Warszawie. Założyciel studia VIDOQI, które zrealizowało ponad 210 wymagających produkcji wideo i animacji marketingowych dla światowych liderów rynkowych (m.in. Mercedes, Samsung, Coca-Cola, Canal+). Jako współzałożyciel studia Newborn Sp. z o.o. koordynował kluczowe projekty multimedialne – m.in. oprawę wizualną wybranych miejsc wystawy stałej w Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN, efekty specjalne do międzynarodowej koprodukcji filmu „Wampirzyce” w reżyserii Amy Heckerling, rekonstrukcja cyfrowa przy filmie „Ambassada” w reżyserii Juliusza Machulskiego. Kamieniem milowym w jego karierze stała się superprodukcja „Warszawa 1935” – unikatowe w skali światowej dzieło cyfrowej rekonstrukcji, które pod jego współkierownictwem producenckim zdobyło m.in. 2. miejsce na prestiżowym festiwalu MIPDOC w Cannes (2014). Obecnie reprezentuje flagowy, autorski projekt swój oraz swoich przyjaciół – Wirtualna Podróż. To monumentalne, rozwijane od maja 2016 roku przedsięwzięcie technologiczno-historyczne stanowi absolutny przełom w dziedzinie VR 360° i AI. Jako producent stoi na czele interdyscyplinarnych zespołów eksperckich, łącząc innowację z misją społeczną. Członek jury Warsaw Corporate Film Festival, prelegent technologiczny i laureat wyróżnień fotograficznych. Specjalizuje się w strategicznym zarządzaniu długoterminowym, budowaniu struktur finansowych oraz przewodzeniu multidyscyplinarnym zespołom przyszłości.

Ewelina Więcek – archeolog i varsavianistka specjalizująca się w czasach nowożytnych. Badania skupia wokół szeroko pojętej kultury stołu oraz historii farmacji. Głównym źródłem do badań są ruchome zabytki ceramiczne, w tym zastawy stołowe, naczynia kuchenne i farmaceutyczne. Prowadziła oraz uczestniczyła w wielu badaniach terenowych prowadzonych na terenie Polski, w tym w Warszawie – m. in. na Starym Mieście czy w Ogrodzie Krasińskich. Była jednym z odkrywców prawdziwej lokalizacji działu 54, czyli słynnej z wiersza Mickiewicza Reduty Ordona. Autorka szeregu publikacji o tematyce archeologicznej, wystaw – w tym wystawy o Reducie Ordona, do której stworzono rekonstrukcję 3D na bazie wyników badań terenowych. Ostatnio zgłębia tematykę

archeogenomiki i możliwości poznawczych związanych z rozwojem badań DNA. Organizatorka panelu archeogenomiki podczas II Kongresu Archeologii Polskiej. Na co dzień pracuje w Muzeum Warszawy.

Prowadzącymi Seminarium są dr Paweł Eugeniusz Wespiański (Muzeum Warszawy) oraz dr hab. Mikołaj Madurowicz.

(Informacja Organizatorów)

Adres: Sala Kinowa Muzeum Warszawy, Rynek Starego Miasta 42, parter, wejście przez drewnianą bramę od ulicy Nowomiejskiej

Opłata: wstęp wolny

Do pobrania:

- Seminarium_Warszawskie_26-27.pdf

Słowa kluczowe: Seminarium Warszawskie, cyfrowa rekonstrukcja, Warszawa